

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

3ENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
I KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tlač a informácie

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 96/06

12. december 2006

Rozsudok Súdneho dvora vo veciach C-374/04 a C-446/04

*Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation / Commissioners of Inland Revenue
Test Claimants in the FII Group Litigation / Commissioners of Inland Revenue*

SÚDNY DVOR ROZHODOL O ZLUČITEĽNOSTI BRITSKÉHO DAŇOVÉHO SYSTÉMU CEZHRAŇIČNÝCH VÝPLAT DIVIDEND S PRÁVOM SPOLOČENSTVA

*Súdny dvor zdôrazňuje, že členský štát musí s výplatom dividend na vnútroštátnej a na
cezhraničnej úrovni zaobchádzať rovnakým spôsobom, ak sú dané situácie porovnateľné.*

Podľa práva platného v Spojenom kráľovstve, ak spoločnosť, ktorá je rezidentom, rozdeľuje zisky, je povinná zaplatiť preddavok na daň z príjmov právnických osôb alebo „advance corporation tax“ („ACT“). Spoločnosť rezident prijímajúca takéto dividendy nemá daňovú povinnosť k dani z príjmov právnických osôb z dôvodu týchto dividend a systém daňových úverov pre akcionárov rezidentov, ktorí sú spoločnosťami alebo fyzickými osobami, v zásade zabezpečuje, že zisky sú zdaňované len jedenkrát. Naproti tomu akcionári nerezidenti dostanú takýto daňový úver len ak to stanovuje dohoda o zamedzení dvojitého zdanenia („DDZ“).

V prípade spoločnosti rezidenta prijímajúceho dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá nie je rezidentom Spojeného kráľovstva, tieto dividendy síce podliehajú dani z príjmov právnických osôb, ale oprávňujú na daňovú úľavu z dôvodu každej zrážkovej dane v štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť rozdeľujúca zisk. Ak má spoločnosť rezident 10 % alebo viac hlasovacích práv na spoločnosti rozdeľujúcej zisk, môže si na svoju splatnú daň započítať daň z príjmov právnických osôb zaplatenú spoločnosťou rozdeľujúcou zisk v štáte, ktorého je rezidentom. Ak spoločnosť rezident ďalej vyplatí dividendy svojim vlastným akcionárom, je povinná zaplatiť ACT. V takom prípade sa môže rozhodnúť, že sa táto dividenda bude považovať za „dividendu zo zahraničného výnosu“ („foreign income dividend“ alebo „FID“), za ktorú je potrebné zaplatiť ACT, ktorá však túto spoločnosti oprávňuje požiadať o vrátenie prebytku zaplateného ACT. ACT musí byť zaplatený v priebehu štrnástich dní po uplynutí štvrtroka, v ktorom bola dividenda vyplatená, ale prebytok ACT sa má vrátiť až po deviatich mesiacoch od skončenia účtovného obdobia. Konečný akcionár, ktorý prijal FID, už nemá nárok na daňový úver.

System ACT vrátane systému FID bol zrušený v apríli 1999.

Konania vo veci samej sú dvoma konaniami druhu „group litigation“, ktoré boli začaté na základe viacerých žalôb o vrátenie a/alebo o náhradu podaných na High Court of Justice proti Commissioners of Inland Revenue.

Štyri veci začaté skupinami Pirelli, Essilor, BMW a Sony, ktoré namietajú proti odmietnutiu Commissioners of Inland Revenue poskytnúť im daňový úver pre dividendy prijaté spoločnosťami nerezidentmi od dcérskych spoločností rezidentov, vybral High Court ako „pilotné“ veci, ktoré zastupujú skupinu „Class IV“ v rámci „ACT Group Litigation“. (Vec C-374/04) Tieto skupiny tvrdia, že spoločnosti nerezidenti sa nachádzajú v menej výhodnom postavení, keďže nemajú nárok na daňový úver z dôvodu dane z príjmov právnických osôb zaplatenú ich dcérskymi spoločnosťami rezidentmi.

Žaloby podané British American Tobacco („BAT“) boli vybrané za pilotné veci pre „FII Group Litigation“, ktoré je tvorené žalobami podanými spoločnosťami rezidentmi Spojeného kráľovstva, ktoré prijali dividendy od dcérskych spoločností rezidentov iného štátu. Tieto spoločnosti tvrdia, že právna úprava Spojeného kráľovstva vedie k daňovému zaobchádzaniu, ktoré je menej výhodné pre spoločnosti rezidentov, ktoré majú dcérske spoločnosti v iných štátoch. (Vec C-446/04)

High Court položil Súdnemu dvoru viaceré otázky o zlučiteľnosti daňovej právnej úpravy Spojeného kráľovstva s právom Spoločenstva.

Súdny dvor pripomína, že dividendy vyplácané spoločnosťou jej akcionárom môžu byť na jednej strane predmetom reťazového zdanenia, ak sú zdanené najskôr na úrovni spoločnosti rozdeľujúcej zisk ako realizované zisky a následne na úrovni materskej spoločnosti daňou zo ziskov, a na druhej strane môžu byť predmetom dvojitého hospodárskeho zdanenia, ak sú zdanené najskôr na úrovni spoločnosti rozdeľujúcej zisk a následne na úrovni konečného akcionára daňou z príjmu.

Súdny dvor takisto pripomína, že priame dane síce patria do právomoci členských štátov, členské štáty ju však musia vykonávať v súlade s právom Spoločenstva. Samotná skutočnosť, že v súvislosti s účasťami, na ktoré sa nevzťahuje smernica 90/435, prináleží členským štátom, aby určili, či a v akom rozsahu sa musí zamedziť reťazovému a dvojitému hospodárskemu zdaneniu rozdelených ziskov, a na tieto účely jednostranne alebo prostredníctvom DDZ uzavretých s inými členskými štátmi zaviedli mechanizmy na zamedzenie alebo obmedzenie tohto reťazového a dvojitého hospodárskeho zdanenia, neznamená, že im je dovolené uplatňovať opatrenia, ktoré sú v rozpore so slobodami pohybu zaručenými Zmluvou.

Sloboda usadiť sa teda sleduje zabezpečenie výhody vnútroštátneho zaobchádzania so spoločnosťami so sídlom v Spoločenstve, ktoré chcú vykonávať ich činnosť v inom členskom štáte, pričom zakazuje akúkoľvek diskrimináciu na základe miesta sídla spoločností. Takáto diskriminácia spočíva v uplatnení rôznych pravidiel na porovnateľné situácie alebo v uplatnení rovnakého pravidla na rôzne situácie.

Pokiaľ ide o **rozdelenie dividend spoločnosťou rezidentom**, Súdny dvor konštatuje, že situácia, v ktorej sa nachádza štát, ktorého rezidentom je spoločnosť rozdeľujúca zisk, vo vzťahu k akcionárom rezidentom prijímajúcim tento zisk, nie je nevyhnutne rovnaká ako situácia vo vzťahu k akcionárom prijímajúcim tento zisk, ktorí sú nerezidenti. Ak totiž tento štát nepodriadi dani akcionárov nerezidentov, nenachádza sa v tom istom postavení z hľadiska zamedzenia alebo obmedzenia reťazového alebo dvojitého hospodárskeho zdanenia ako členský štát, ktorého

rezidentom je akcionár prijímajúci zisk, ktorý môže zvyčajne lepšie posúdiť osobné daňové postavenie akcionára.

Pokiaľ ide o vnútroštátnu právnu úpravu Spojeného kráľovstva, Súdny dvor zdôrazňuje, že ak spoločnosť rezident Spojeného kráľovstva vypláca dividendy spoločnosti, ktorá ich prijíma, nie sú v Spojenom kráľovstve zdaňované ani dividendy prijaté spoločnosťou rezidentom, ani dividendy prijaté spoločnosťou nerezidentom. Ďalej Súdny dvor upresňuje, že len spoločnosti prijímajúce zisk, ktoré sú rezidentmi, môžu vyplácať dividendy svojim konečným akcionárom v zákonomnom rámci, ktorý pre ich konečných akcionárov predvída daňový úver zodpovedajúci dani z príjmov právnických osôb zaplatenej spoločnosťou rozdeľujúcou zisk. Tento členský štát však poskytuje daňový úver konečným akcionárom rezidentom z dôvodu jeho postavenia ako štát, ktorého je akcionár rezidentom. Postavenie členského štátu, ktorého rezidentmi sú tak spoločnosti rozdeľujúce zisk, ako aj koneční akcionári, teda nie je porovnateľné s postavením členského štátu, ktorý v prípade, že koneční akcionári nie sú rezidentmi tohto členského štátu, koná len z dôvodu jeho postavenia ako štát zdroja dividend.

Za týchto okolností Súdny dvor konštatuje, že je **zlučiteľné s právom Spoločenstva, ak členský štát pri rozdelení dividend spoločnosťou rezidentom poskytuje daňový úver len spoločnostiam prijímajúcim dané dividendy, ktoré sú rezidentmi**, a neposkytuje ho spoločnostiam nerezidentom prijímajúcim dividendy, ktoré nemajú v tomto členskom štáte daňovú povinnosť.

Pokiaľ ide o **dividendy zahraničného pôvodu prijaté spoločnosťami rezidentmi**, Súdny dvor usudzuje, že ak členský štát uplatňuje systém na zamedzenie alebo obmedzenie reťazového zdanenia alebo dvojitého hospodárskeho zdanenia v prípade dividend vyplácaných spoločnosťami rezidentmi, musí zabezpečiť rovnosť zaobchádzania s dividendami vyplácanými spoločnosťami nerezidentmi.

V tejto súvislosti **nie je v rozpore so zásadami slobody usadiť sa a voľného pohybu kapitálu, ak sa na dividendy vnútroštátneho pôvodu uplatňuje systém oslobodenia a na dividendy zahraničného pôvodu systému zápočtu**, pokiaľ daňová sadzba na dividendy zahraničného pôvodu nie je vyššia ako daňová sadzba uplatniteľná na dividendy vnútroštátneho pôvodu a daňový úver je aspoň tak vysoký ako suma zaplatená v členskom štáte spoločnosti rozdeľujúcej zisk až do výšky dane uplatnenej v členskom štáte spoločnosti prijímajúcej zisk. Naproti tomu v rozpore s právom Spoločenstva je to, ak sú z tohto systému vyňaté dividendy prijaté spoločnosťou rezidentom od spoločnosti nerezidenta, na ktorej má menej ako 10 % hlasovacích práv.

Pokiaľ ide o platenie ACT, Súdny dvor konštatuje, že oslobodenie spoločnosti rezidenta prijímajúcej dividendy od inej spoločnosti rezidenta od zaplatenia ACT pri rozdelení týchto dividend svojim vlastným akcionárom na základe systému daňových úverov, predstavuje výhodu likvidity, keďže daná spoločnosť si môže sumy, ktoré by ináč musela zaplatiť ako ACT, ponechať až do okamihu splatnosti dane z príjmov právnických osôb. Naproti tomu spoločnosť rezident prijímajúca dividendy od spoločnosti nerezidenta nemá túto výhodu, ale musí zaplatiť ACT v celom rozsahu. Tento postup, ktorý v praxi vedie k **menej výhodnému zaobchádzaniu** pre takúto spoločnosť, je **v rozpore s právom Spoločenstva**.

Pokiaľ ide o systém „FID“ Súdny dvor konštatuje, že je **z dvoch hľadísk menej výhodný** ako systém vzťahujúci sa na spoločnosti prijímajúce dividendy od spoločnosti rezidenta. Po prvé spoločnosť rezident, ktorá si zvolila takýto režim, musí čakať od osem a pol mesiaca až do sedemnást' a pol mesiaca na vrátenie zaplateného ACT, a tým sa vystavuje nevýhode viazanosti

likvidity, ktorú nemajú spoločnosti rezidenti prijímajúce dividendy vnútroštátneho pôvodu. Po druhé akcionár prijímajúci dividendy, ktoré spoločnosť rezident vypláca na základe dividend zahraničného pôvodu kvalifikovaných ako FID, nemá nárok na daňový úver. **Takéto rozdielne zaobchádzanie**, ktoré robí nadobudnutie účasti na spoločnosti nerezidentovi menej atraktívnym ako nadobudnutie účasti na spoločnosti rezidentovi, **predstavuje porušenie slobody usadiť sa**, ktoré nemožno odôvodniť.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

Jazyky, ktoré sú k dispozícii: ES, CS, DE, EL, EN, FR, IT, HU, PL, SK, SL

Úplné znenie rozsudku sa nachádza na internetovej stránke Súdneho dvora:

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=SK&Submit=rechercher&numaff=C-374/04>

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=SK&Submit=rechercher&numaff=C-446/04>

Vo všeobecnosti je znenie na internete prístupné v deň vyhlásenia rozsudku od 12. hodiny SEČ.

Podrobnejšie informácie Vám môže poskytnúť pán Balázs Lehóczki

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028

Obrazové záznamy z vyhlásenia rozsudku sú k dispozícii na EBS „Europe by Satellite“;

túto službu poskytuje Európska komisia, Generálne riaditeľstvo tlače a komunikácie,

L - 2920 Luxemburg, tel: (00352) 4301 35177, fax: (00352) 4301 35249

alebo B-1049 Brusel, tel: (0032) 2 29 64106, fax: (0032) 2 29 65956